

AMPLIACIÓ:La família de Joan Claret vol l'ingrés de la seva obra al MNAC i un espai permanent a Sant Feliu de Guíxols

Sitges acull a partir de dimecres una gran exposició retrospectiva del pintor abstracte, comissariada pel seu fill i Àlex Mitrani

ACN Barcelona.-El fill del pintor Joan Claret (1929-2014) negociarà enguany l'ingrés del fons artístic del seu pare al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC). Aquest és el desig de la família, que custodia gairebé la meitat de les 2.700 obres de l'artista, i que encara amb "la mà estesa" al MNAC una negociació que encara no ha començat. A més, segons ha informat aquest dimarts, la família manté contactes amb l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols –on Claret va desenvolupar bona part de la seva activitat- per explorar la possibilitat d'obrir al municipi un espai permanent dedicat a l'artista. Claret fill inaugura dimecres a Sitges una important exposició retrospectiva de l'obra del seu pare.

El Doctor en Història de l'Art i especialista en l'art català de postguerra Àlex Mitrani ha participat en la confecció de l'exposició 'Joan Claret. Del mosaic al laberint' que s'inaugura dijous a l'Edifici Miramar de Sitges. Mitrani, que col·labora actualment amb el MNAC en un pla de treball per la protecció i l'estudi de l'art català d'avantguarda, ha convingut que "hi ha molta feina a fer" encara per patrimonialitzar l'art català de postguerra i de la segona avantguarda. Un període "molt fèrtil malgrat les dificultats" i un exemple del qual és, justament, Joan Claret. Tant Mitrani com el fill de l'artista, Albert Claret, han defensat que Claret és un "cas flagrant" d'aquella generació d'artistes. Mitrani ha destacat la qualitat plàstica i l'interès creatiu de la seva obra i l'ha situat al nivell de la creació que es feia en el context internacional als anys 60 i 70. "En canvi, és pràcticament desconegut fora dels cercles especialitzats", ha lamentat. Al seu parer, cal que Claret –"que va tenir un protagonisme a l'escena barcelonina i catalana als anys seixanta i setanta quan exposava a la Sala Gaspar o participava al grup 0 Figura"- sigui un artista que torni a aquesta presència pública "i formi part de les col·leccions nacionals", ha exposat Mitrani. En aquest sentit, Albert Claret i el seu soci a l'exposició retrospectiva de l'artista han anunciat que estan treballant per incorporar l'obra de Joan Claret a la col·lecció permanent del MNAC, dins d'aquest projecte més ampli de "col·lecció coherent i organitzada", de patrimonialització, difusió i estudi de l'art d'aquesta època. Segons han informat, la negociació formal amb el museu encara no ha començat, però confien que es pugui fer i tancar aquest mateix any 2017. No han avançat és la fórmula del traspàs de l'obra del pintor al MNAC (cessió, venda, dipòsit, etc.) però han donat a entendre que no serà un inconvenient per arribar a un acord. "Això no depèn de mi", ha senyalat Claret, que ha manifestat que "estenen la mà" al museu per arribar a un tracte amb el museu, ja que el seu "màxim interès" és que les obres del pare es conservin en aquesta institució. De tota l'obra produïda per Joan Claret (unes 2.700 peces), el seu fill custodia 200 olis, "entre 400 o 500" aquarel·les i el mateix nombre de dibuixos, és a dir, prop de la meitat de tota la seva producció. Un volum d'obres que "dóna per obrir un espai permanent", ha fet notar Claret,

que actualment manté contactes amb l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols perquè la localitat empordanesa sigui la que aculli una iniciativa d'aquestes característiques. Claret ha recordat que el seu pare va desenvolupar bona part de la seva activitat en aquesta població, on la família hi té encara una casa. 'Del mosaic al laberint' Pel que fa a l'exposició que s'inaugura a Sitges, s'hi exhibirà una seixantena de peces de l'artista. Una mostra que "serà un descobriment", vaticina Mitrani, en el sentit que conté "un aire dels anys seixanta que ara està estèticament molt de moda, i amb una pàtina d'estil internacional". El recull d'obres, cronològic però amb una selecció de les millors peces de l'artista, mostra l'evolució de la pintura "refinada i delicada" de Claret, des d'una abstracció "molt lleugera i transparent" que es torna més "complexa i barroca" més endavant. I que culmina amb llenços de la seva maduresa en què apareix la figura –no abstracta- de la dona com a musa i subjecte eròtic, sense renunciar a l'abstracció.